KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 142/98

af 21. januar 1998

om gennemførelsesbestemmelser for ydelse af udligningsgodtgørelse for tunfisk til konservesindustrien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 af 17. december 1992 om den fælles markedsordning for fiskerivarer ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3318/94 ([2]), særlig artikel 18, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3759/92 ydes der en godtgørelse til producentorganisationerne, når det for et kalenderkvartal konstateres, at priserne for de pågældende varer ligger under en bestemt udløsningstærskel;

med henblik på anvendelse af godtgørelsesordningen bør udtrykket salgspris i artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3759/92 defineres;

hvad angår de mængder, for hvilke der kan ydes godtgørelse, bør der fastsættes nærmere bestemmelser om indgivelse af ansøgning om godtgørelse og udbetalingen heraf og bevis for varernes oprindelse og fællesskabskarakter;

der bør fastsættes mindstekrav om kontrolbestemmelsernes udformning, og det bør overlades til medlemsstaternes kontrolmyndigheder at fastsætte egnede bestemmelser om løbende og effektiv kontrol med ordningen;

ordningen indebærer en særlig risiko for bedrageri, fordi ansøgningen og beslutningen om udbetaling af udligningsgodtgørelse sker efter udløbet af det pågældende kvartal; for at begrænse risikoen skal modtageren, hvis han forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed afgiver falsk erklæring, til medlemsstaten betale et beløb svarende til 50 % af godtgørelsen og renterne heraf; i gentagelsestilfælde udelukkes den pågældende organisation eller det pågældende medlem ligeledes fra ydelse af godtgørelsen i de otte kvartaler, der følger efter det pågældende kvartal;

overtrædelser af begrænset betydning for godtgørelsesordningen bør ikke medføre fuldstændig fortabelse af retten til godtgørelse, men kun fast nedsættelse af godtgørelsen;

der bør fastsættes nærmere bestemmelser for de meddelelser, der skal gives af medlemsstaterne, for at ordningen kan fungere tilfredsstillende;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2381/89 af 2. august 1989 om gennemførelsesbestemmelser for ydelse af udligningsgodtgørelse til producenter af tunfisk til konservesindustrien ([3]) bør ophæves;

Forvaltningskomitéen for Fiskerivarer har ikke inden for den af formanden fastsatte tidsfrist været i stand til at fremkomme med en udtalelse vedrørende de i denne forordning fastsatte foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne for ydelse af den udligningsgodtgørelse, der er omhandlet i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3759/92 i det følgende benævnt »grundforordningen«.

Artikel 2

1. Ydelse af godtgørelsen og dens maksimale beløb fastsættes ved en forordning, der vedtages efter proceduren i artikel 32 i grundforordningen, når det konstateres, at de i artikel 18, stk. 1, i grundforordningen angivne betingelser er opfyldt for det pågældende kalenderkvartal.

2. Godtgørelsen ydes til producentorganisationerne inden for de i grundforordningens artikel 18, stk. 3, fastsatte mængdemæssige grænser for varer, der er anført i bilag III til grundforordningen, og som af producentorganisationernes medlemmer er fanget, solgt og leveret til de på Fællesskabets toldområde etablerede forarbejdningsvirksomheder med henblik på fuldstændig og endelig forarbejdning til varer henhørende under KN-kode 1604.

Artikel 3

Den gennemsnitlige salgspris konstateret på Fællesskabets marked, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, første led, fastsættes hver måned af Kommissionen på

([1]) EFT L 388 af 31. 12. 1992, s. 1.
([2]) EFT L 350 af 31. 12. 1994, s. 15.
([3]) EFT L 225 af 3. 8. 1989, s. 33.

grundlag af de månedlige gennemsnitspriser, medlemsstaterne har meddelt i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2210/93 [1].

Medlemsstaterne beregner de månedlige gennemsnitspriser på grundlag af de salgspriser, producentorganisationerne eller deres medlemmer i første salgsled i Fællesskabet har faktureret. Salgsprisen fastsættes:

— for varen om bord på fartøjet ved kaj: for de varer, der sælges ved landing

— ab lager: for de varer, der sælges efter at have været oplagret af producentorganisationen eller dens medlemmer.

Artikel 4

Inden for de mængder, der er fastsat i artikel 18, stk. 3, i grundforordningen, yder den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder godtgørelsen til producentorganisationerne i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 4.

Artikel 5

Ret til godtgørelse bestemmes på grundlag af de salgstransaktioner, hvis fakturadato ligger i det pågældende kvartal, og som er indgået i beregningen af den månedlige gennemsnitspris, der er nævnt i artikel 3.

Artikel 6

1. Ansøgning om udbetaling af godtgørelsen med de i stk. 2 nævnte bilag indgives af producentorganisationen for alle transaktioner, der er lagt til grund i henhold til artikel 5, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor producentorganisationen er etableret, senest 45 dage efter ikrafttrædelsen af den forordning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1.

2. De pågældende bilag er følgende:

a) kopi af salgsfakturaer, på hvilke der mindst skal være anført navn og adresse på køber og sælger, jf. artikel 2, stk. 2, og for hvert parti af samme varekategori:

   — den solgte mængde

   — den salgspris, som faktisk er modtaget

   — leveringsdatoen

   — leveringsstedet

b) bevis for, at varerne har oprindelse i Fællesskabet og derfor fællesskabskarakter

c) bevis for, at varerne faktisk er leveret til en forarbejdningsvirksomhed på Fællesskabets toldområde

d) bevis for, at betaling af varerne er sket til den i litra a), andet led, nævnte pris

e) forarbejdningsvirksomhedens attestation af, at den købte mængde er bestemt til forarbejdning, jf. artikel 2, stk. 2, i denne forordning.

3. Det bevis for oprindelse og fællesskabskarakter, der kræves i stk. 2, litra b), i denne forordning, gives som følger:

— Forelæggelse af T2M-dokumentet, jf. artikel 325-337 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 [2].

  Med henblik herpå udleverer det toldsted, der har påtegnet indførslen af varer til Fællesskabets toldområde i henhold til artikel 334 i forordning (EØF) nr. 2454/93, til ansøgeren én kopi af T2M-dokumentet med påtegningen »ENESTE KOPI TIL UDLIGNINGSGODTGØRELSE«.

  Den i rubrik 1 i T2M-dokumentet nævnte ansøger skal være den producent, der har fanget de varer, for hvilke ansøgningen om godtgørelse indgives.

— Hvis toldmyndighederne i den havn, hvor varerne landes, har givet afkald på forelæggelsen af T2M-dokumentet, jf. artikel 326, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fremlægges der bevis for varernes fællesskabsoprindelse i form af den angivelse, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 [3] eller et dokument for landing på Fællesskabets toldområde, der er behørigt attesteret af myndighederne i den medlemsstat, hvor landingen finder sted.

— Varernes art, præsentation og vægt skal være klart angivet i det dokument, der fremlægges som bevis for deres oprindelse. Det vil om nødvendigt blive suppleret med en attest for vægt ved landing på Fællesskabets toldområde, som udfærdiges af myndighederne i den medlemsstat, hvor landingen finder sted.

Artikel 7

1. Godtgørelsen udbetales til producentorganisationen af den pågældende medlemsstat senest 75 dage efter modtagelsen af det i artikel 6, stk. 1 nævnte materiale, medmindre der er indledt administrativ undersøgelse af retten til støtte.

2. Producentorganisationen overfører godtgørelsen til dens medlemmer senest 90 dage efter at have modtaget den fra medlemsstaten.

[1] EFT L 197 af 6. 8. 1993, s. 8.

[2] EFT L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

[3] EFT L 261 af 20. 10. 1993, s. 1.

3. For hvert kvartal meddeler medlemsstaterne senest en måned efter udgangen af det pågældende kvartal Kommissionen, hvilke beløb der er udbetalt af producentorganisationen, hvilken periode der er ydet godtgørelse for i henhold til stk. 1, og hvilke mængder, opdelt efter arter, der er ydet godtgørelse for.

Artikel 8

1. De pågældende medlemsstater indfører en kontrolordning, som skal sikre, at de varer, for hvilke der ansøges om godtgørelse, er godtgørelsesberettigede, og at de øvrige relevante fællesskabsbestemmelser er overholdt.

2. De nærmere bestemmelser for kontrolordningen skal mindst omfatte følgende:

— foranstaltninger til kontrol af varernes oprindelse og fællesskabskarakter, bl.a. på grundlag af skibspapirerne

— identifikation i producentorganisationernes eller deres medlemmers eller deres serviceleverandørers salgsregistre af de transaktioner, der indgår i anvendelsen af denne ordning, med angivelse for hver mængde af en henvisning til T2M-dokumentet eller det dokument, der erstatter det, salgs- og leveringsdato, varens køber, salgsprisen og fakturaens reference. Salgsregistrene indrettes med henblik herpå

— uanmeldte inspektioner på salgsstedet og hos producentorganisationerne eller deres medlemmer eller deres serviceleverandører for på stedet at kontrollere, at der er overensstemmelse mellem de oplysninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 2 og 3, i denne forordning, og den faktiske situation

— direkte inspektioner hos forarbejdningsvirksomhederne for på stedet at kontrollere, at de varer, der er købt under denne ordning, faktisk er blevet anvendt til forarbejdning, jf. artikel 2, stk. 2.

3. En detaljeret rapport udarbejdes vedrørende de gennemførte inspektioner med hensyn til modtagerens opfyldelse af forpligtelserne og med en beskrivelse af den gennemførte kontrol.

4. De pågældende medlemsstater underretter hvert kvartal Kommissionen om de gennemførte inspektioner og resultaterne heraf.

Artikel 9

1. Hvis en producentorganisation eller et af dens medlemmer forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed begår en overtrædelse af godtgørelsesordningen, tilbageholder medlemsstaten et beløb på 50 % af godtgørelsen for de mængder, der har været genstand for overtrædelsen, og for hvilke godtgørelsen skal ydes eller er blevet ydet. I gentagelsestilfælde udelukkes den pågældende organisation eller det pågældende medlem ligeledes fra ydelse af godtgørelsen i de otte kvartaler, der følger efter det pågældende kvartal.

2. Begår modtageren af godtgørelsen en mindre overtrædelse af godtgørelsesordningen, og godtgøres det over for den pågældende medlemsstat på tilfredsstillende vis, at overtrædelsen ikke er begået i svigagtig hensigt eller som følge af grov uagtsomhed, tilbageholder medlemsstaten et beløb svarende til 10 % af godtgørelsen for de mængder, der er genstand for overtrædelsen, og for hvilke en godtgørelse skal udbetales eller er udbetalt.

3. Det tilbageholdte beløb krediteres Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL).

4. I tilfælde af uberettiget udbetaling skal modtageren tilbagebetale den pågældende godtgørelse jf. artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik ([1]), forhøjet med et rentebeløb svarende til interbankrenten plus 1 % for perioden fra godtgørelsens udbetaling til dens tilbagebetaling.

5. Hvert kvartal giver medlemsstaterne senest en måned efter udgangen af det pågældende kvartal Kommissionen, meddelelse om de tilfælde, hvor denne artikel har fundet anvendelse.

Artikel 10

De pågældende medlemsstater meddeler senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden Kommissionen, hvilke kontrolforanstaltninger der er iværksat i henhold til artikel 8, og eventuelle ajourføringer af foranstaltningerne meddeles senest tre måneder efter deres iværksættelse.

Artikel 11

Godtgørelsen omregnes ved hjælp af den kurs, der er fastsat i artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 3516/93 ([2]).

Artikel 12

Forordning (EØF) nr. 2381/89 ophæves.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

([1]) EFT L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
([2]) EFT L 320 af 22. 12. 1993, s. 10.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 1998.

På Kommissionens vegne
Emma BONINO
Medlem af Kommissionen